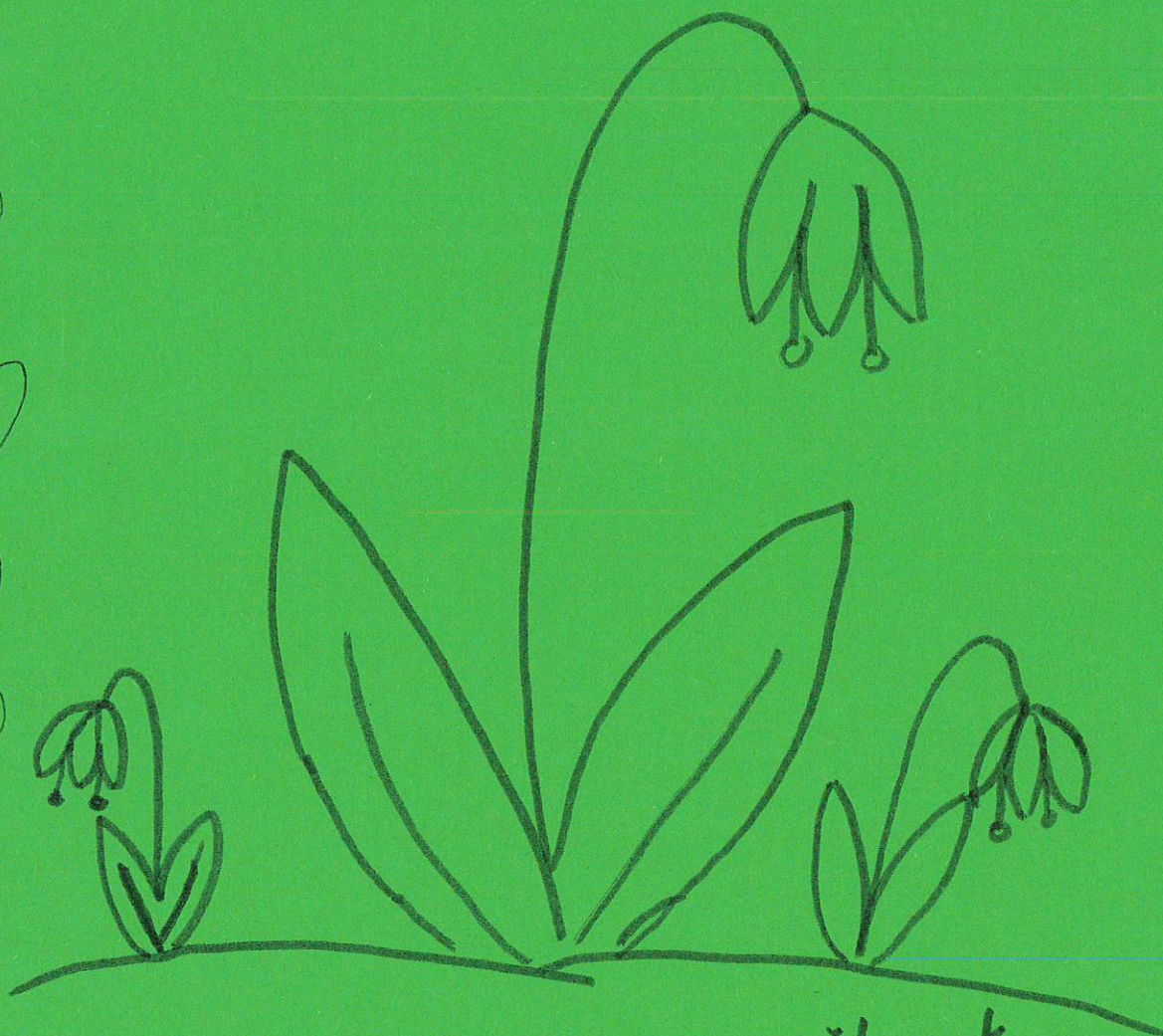


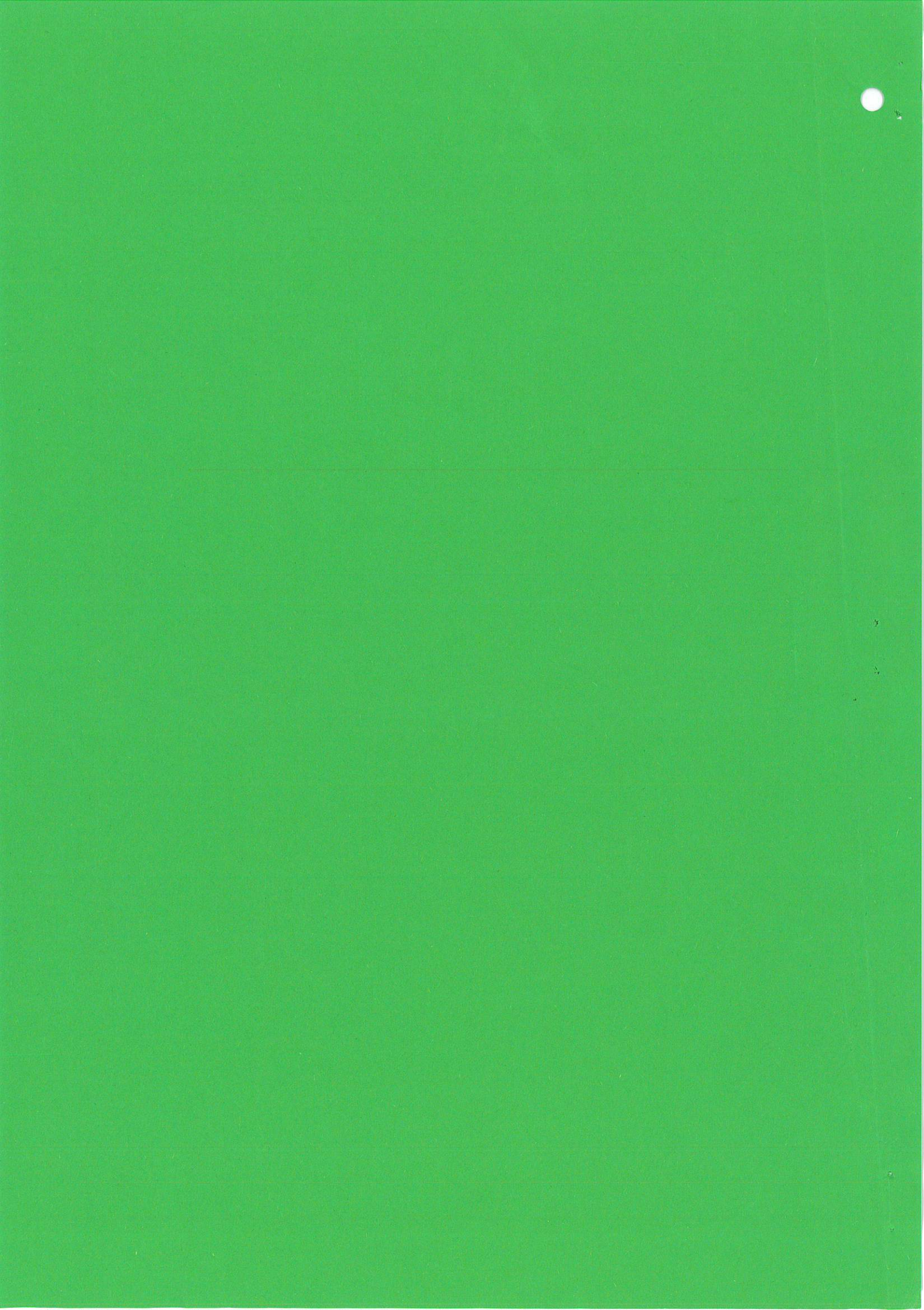
Vikýřník

časopis dětí ZŠ Jarošov



ročník XXX.
č. 2

šk. rok
2024/25



Apríl

Jitka Dolejšová

Hodiny jdou pozpátku,
medvěd si čte pohádku,
kočka píše úkoly,
kapr spěchá do školy.

Na modřínu hrašky
zrají, dospěli si jenom
hrají, pes jde venčit
rodinu, slunce svítí ve stínu.

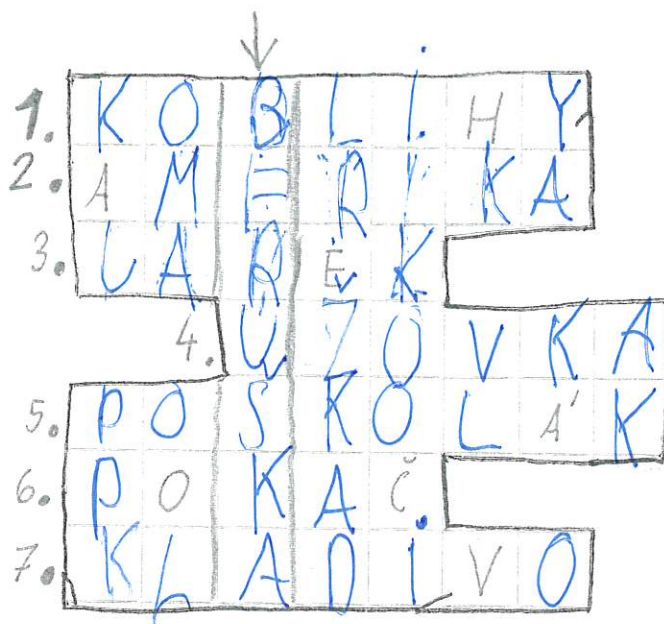
Na nákupě taška kračá,
houstka táta zrovna svačí,
auta mají čtyři nožky,
já se vejdu do ponožky.

Mgška vrčí, mnoouka pes

Apríl, APRÍL MÁME DNES !

Připravila JARNÍ BÁŠNIČKA: MARCELA KOVALOVÁ

Křížovka



1. Masopustní pečivo.
2. Lvešadil.
3. Klučící jméno.
4. Naš nejedovatý had
5. Llovivý řáh.
6. Naš plšatý zpěvák.
7. Pracovní nástroj.



3 nejrychlejší luštitelé dostanou od redakce Dity 2. tř. odměnu.



Jarní
omalová-
nku

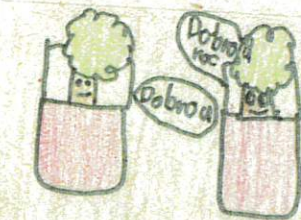
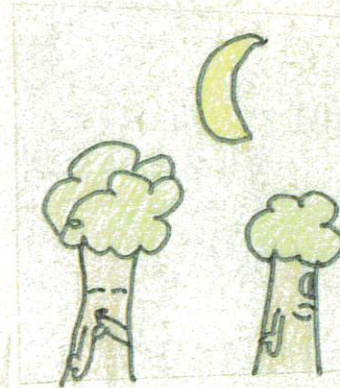
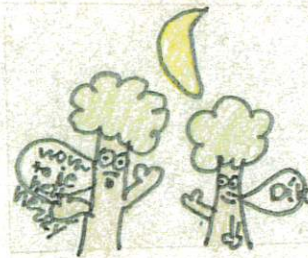
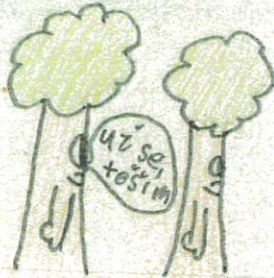
vypraco-
vala
Maru

PŘEDSTAVUJEME 1. TŘÍDU

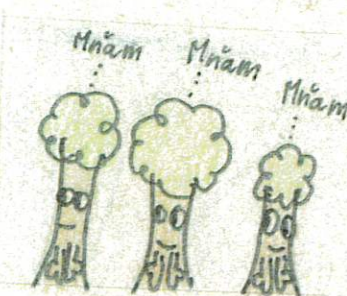
Třídní paní učitelkou je *Hana Osusínková*.....
Žáků je dohromady *18*., z toho *9*. děvčat a *9*. chlapců.
Praváci jsou *17*., leváků je *1*..
Modré oči má *1*... dětí, zelené oči mají *0*.. dětí, hnědé oči má *7*.. dětí.
Nejvyšší ze třídy je *Max Smelka*. Nejmenší je *Anna Knapilová*.
Nejdelší vlasy má *Eliška Poláčková, Anna*....., naopak nejkratší
má *David Pala*..... *Knapilová*

Zeptali jsme se p. učitelky:

Kdo nejlépe kreslí? *Maja Jurka*.....
Kdo nejlépe zpívá? *Anna Knapilová*.....
Kdo je nejlepším sportovcem? *Hana Věcra*.....
Jaký je nejlepší zážitek třídy? *zacátek školního roku*.....
Na co se nejvíce děti těší? *na plavání*.....
Co chcete do budoucna ve třídě změnit? *chování*.....
Jaké je přání paní učitelky? *aby chodili všichni rádi do školy*.....



jen noc



v bazéne



Konec...

Stromečku, který byl sám

Autorka: Lucie Otrusínková 5 třída

Někde jsem slyšela, že z těch stovektisíců lesů existuje jeden, který ve svém středu má Strom Přání. Ke kterému když se dostanete, tak vám splní jedno přání. A tenhle příběh slyšela taky tři zvířátka - veverka, zajíc a srnka. Oni si řekli, proč to nezkusit! Už chtěli jít, ale pak zajíc řekl: „My ale nevíme, kde je ten strom!“

„Hmm to je pravda,“ přitakala veverka.

„Proto zajdeme ke vševědoucí sově,“ řekla srnka, „ta má hnízdo na velkém dubu.“

„Tak jdeme,“ souhlasil zajíc. A taky šli.

„Sovo, sovo, jsi doma?“ křičí zajíc.

„Huuu, huuu, ano jsem a vy sem jdete proto, aby jste zjistili, kde je Strom Přání, že?“

„Ano!“ řekli jednohlasně.

„Povím vám to, ale musíte si to zasloužit. Každý mi přinese to nejceněší, co máte.“

„Dobře, tak jdeme,“ řekl zajíc. A po chvíli jsou zase u sovy.

„Huu huu, tak co jste mi přinesli?“

Veverka: „Já jsem ti přinesla spoustu žaludů a semínek ze šišek.“

Zajíc: „Já jsem ti přinesl hodně sladkých mrkvi.“

Srnka: „A já mám pro tebe čerstvě nasušené seno a léčivé bylinky.“

„Ooo děkuji a teď se ještě zeptám: Co budete od stromu přát?“

„Hmm to ještě nevíme,“ řekl zajíc.

„No to nevadí, ale musím vás varovat. Držte se pospolu, protože když se ztratíte, tak už se nenajdete.“

„Dobře a kde je ten Strom?“

„Ten Strom Přání roste v Začarovaném lese za vysokými horami“

a za řekou Flümen."

"Jo, tak děkujeme!" Zvířátka se tedy po chvílce vydala dál na cestu.
"Hele, támhle je ta řeka!" vykřikl zajíc.

"Podívejte, je tu i most! Ale je hodně zničený. Chybí tam prkna, ale na druhé straně vidím nějaká dřeva," řekla srnka.

"Dobře, tak tam půjdu já," ozval se zajíc. "Protože pro veverku je to moc daleko a srnka neumí tak dobře skákat." Proto půjdu já," rozhodl zajíc.

"Hop, hop, hop a už jsem tu! Ted' vám na ten most přinesu ta dřeva a můžeme jít!"

Z nenadání se před nimi objevily ty hory.

"Jsou pěkně vysoké," řekla veverka.

"Tak vás povedu já," řekla srnka. "Zajíc sice dobře skáče, ale asi po těch kamenech by ho bolely packy a veverka je moc malá. Proto si můžete na mě sednout, ať to ubíhá rychleji." Tak naskočili a společně šli. Nahoru to šlo snadno, ale dolů hůř. Bylo to těžké a únavné. Nakonec to zvládli!

"Támhle už je Začarovaný les," jásali všichni tři. A když už byli u vstupu do lesa, tak se zajíc zastavil a řekl: "Ale pozor, nesmíme se tu ztratit, jak říkala sova." A dali se na cestu. Chvilí šli po rovině a najednou rozecestí.

"Kam ted'?" řekli.

"Kterou cestou se vydáme?" Chvilí přemýšleli a potom veverku napadlo, že vyleze na strom a rozhlédne se.

"Udělám to já, protože srnky neumí šplhat a zajíci na strom nevyskočí."

"Tak je," dohodli se a veverka hbitě vylezla na strom a rozhlédla se. Řekla: "Už vidím - dáme se doprava, pak doleva a zase doprava."

Skočila ze stromu a pokračovali tou cestou dál. Za krátko se ocitli u vzácného stromu. Položili na něj packy a kopýtko a zajíc začal prosit: "Já si přeji aby domy byly zdraví."

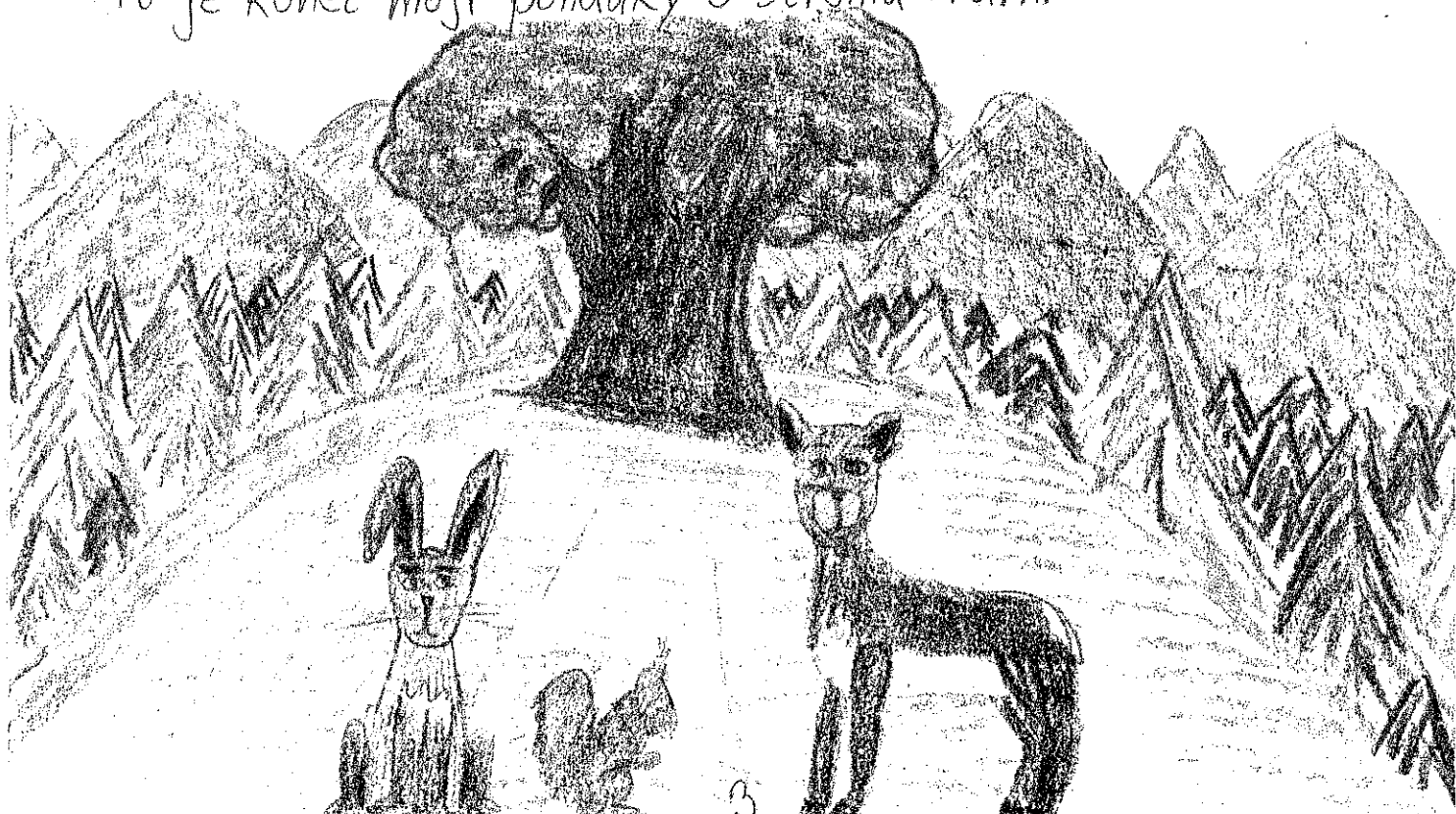
Potom veverka řekla: "Já si přeji, aby všichni měli dostatek jídla."

Nakonec srnka: "Aby jsme se měli rádi a v pořádku se dostali domů."

Najednou na jedné větvičce vyrostly tři malé zelené lístečky, a na nich jejich jména. Zvířátka se velice zaraďovala. Potom se všichni společně vydali domů.

A splní se jim ta přání? No jasně, že ano! Když máte nějaké přání a když na něj budete moc, moc myslet, tak se vám splní!

To je konec méj pohádky o Stromu Přání.



Autorka: Jorotka Kadlčíková, 5. třída

Poutníka strom

Byla jednou jedna vesnice Vanšov a u ní byla hora
Černý štít a nani tisíc let starý a kouzelný strom.
To však ještě nikdo nevěděl až do té chvíle, co tam přije
poutník Zdeněk.

Zdenka nikdo ve vesnici neměl rád. Když potřeboval
někde přespát, všude ho vykopli a nebo se vymlouvali,
že mají ^{vše} pronajaté a nebo že tam mají nějakou poruchu,
zkrátka všechno možné. Zdeněkovi docházelo na to a
tak se uchýlil k tomu, že bude muset vylézt nahoru
Černý štít a podívat se, zdalibych neviděl nějaké místo,
kde by mohl přespát. Bohužel nic neviděl, až na
nějaký strom opodál. Zdeněkovi připadl zvláštní a tak
se šel ~~podívat~~ na něj podívat. Jak k němu přišel, ~~uvědomil~~
uvědomil si, jak je ten strom veliký. Už byl ospalý, tak si
pod něj lehla šel spát. Zdálo se mu, že má u toho stromu
krásný domek a ovečky na louce. Jak se probudil,
promnul si oči, tak mu spadla brada. Předním stál
dám i ovečky. Myslel si, že je ve snu, ale to se
mýlil. Přišel k domu, prohlédl si ho, až poněkud
si uvědomil, že to sen není. Rozhlížel se kdo by to
mohl dělat. Nikoho neviděl, jediné by to mohl ^{byť} ten
strom. Rekl si, "Ale to je blbost," a hned to vyvrátil.
"TO NENÍ BLBOST!" někdo zakřičel, "kdo to byl?"
A upnul zrak na strom. Na jednou začal foukat
silný vítr, jako by se ten strom začal nadechovat.
"Není to blbost, povídám," zabručel strom. Zdeněk se
tak lekl, "AAAAA MUVÍCÍ STROM!" zakřičel.
"Nekřič, neboj se, nechci ti ublížit", řekl strom.

„Všiml jsem si, že tě ve vesnici nemají rádi," řekl strom. „Ano to je pravda" uznal Zdeněk. „Proč jsi přijel?" začal se vyptávat strom. „Měl jsem krásnou ženu a dům, žena mě podvedla s jiným a pak mě vyhodila z domu, a tak chodím po celé téhle zemi a teď jsem jen tak náhodou našel tuhle vesnici." Po vyprávění mu Zdeněk „A jak se jmenuješ?" zeptal se strom. „Já Zdeněk aty?" „Já Dub. Zdenka nechceš tu bydlet?" zeptal se Dub. „To mázu?" odpověděl Zdeněk. „Aho, mážeš, myslím, že se ti tu líbí a dům už máš," řekl Dub. „Tak jo," řekl Zdeněk s úsměvem.

A tak se tam zabýdlel. Dub mu dává potraviny, které potřeboval. A netrvalo dlouho a našel si přítelkyni. Lída byla moc hodná, milá a Zdenka moc milovala, starala se o ovečky i o Duba a všichni se měli dobře až do smrti.

KONEC

Vypracovala Mariana Kestřálová

ŠKOLNÍ ZÁHADY

1. Je to holka, má hnědé vlasy, Je hodná,
hezky se obléká, Její iniciály jsou R.S.
2. Je to kluk, má hnědé vlasy, hraje Volejbal
a má sestru, Jeho iniciály jsou J.S
3. Je to kluk, má tmavě hnědé vlasy, je nesmělý
a po tatinkovi je dobrý hudebník a jeho
iniciály jsou O.G.
4. Je to holka, má špinavý blond, umí hezky hrát
na kytaru, Její iniciály jsou T.F.
5. Je to holka, má tmavě hnědé vlasy, má 2
bratry, ráda lyžuje, Její iniciály jsou M.N.

Kdo uhodne, ať přijde za
Marcelou Kovalovou.

A první 3 dostanou
odměnu. ☺

2. + r